

השבוע בגיליון | גיליון 451 יום ה' 1 במאי 2008

עדכונים מהשטח

תאור

פסיקה

מחוץ לחוק

דחיית הגשת דוחות וארכות אוטומטיות.

בדיקה מידתית או ענישה סביבתית.

מ"ה - התיישנות שומה בשלב א' // מ"ה - סעיף 104 - העברת נכס לחברה כנגד שטר הון // שבח - ביטול שומת מס רכישה.

30 חודשי מאסר במקום 6 // ברח ונעצר עד תום ההליכים // לידיעת זכאי דיבידנד // "מבול" רו"ח באילת // חו"ד הוצ' רכב.

עדכונים מהשטח

דחיית הגשת דוחות וארכות אוטומטיות

ארכות למייצג שמשדר דוחות

א. חברות: מייצג שישדר ויגיש עד 31.7.08 לפחות 20% מדוחות החברות הפעילות הרשומות על שמו, יקבל אורכה אוטומטית להגשת יתרת דוחות החברות עד - 30.11.08.

מייצג משדר דוחות שעמד במכסה האמורה לשידור דוחות שישדר ויגיש עד ה- 30.11.07 לפחות 50% מהדוחות לחברות, יקבל ארכה לשידור והגשת דוחות החברות עד - 26.2.09.

ב. יחידים: מייצג שישדר ויגיש עד - 30.6.08 לפחות 15% מהדוחות (לא כולל להחזר מס), יקבל ארכה ליתרה עד ליום 31.8.08.

מייצג משדר, שעמד במכסה האמורה לשידור דוחות שישדר ויגיש עד ה- 31.8.08 לפחות 35% מהדוחות ליחידים, יקבל ארכה עד ה- 30.11.08.

ג. מלכ"רים: חישוב הארכה יערך בנפרד (ר' בהודעה).

מנהלי חברות (סיווג 30)- תינתן ארכה אוטומטית עד מועד (המאוחר) של הגשת דוח החברות שבשליטתם.

הצהרות הון- מועד הגשת הצהרות ההון ל 31.12.07 יהיה המועד החוקי או מועד הגשת הדוח השנתי, לפי המאוחר.

דוחות 126 ו- 856 - ר' הודעת רשות המסים מיום 24.2.08.

◆ כידוע, בעקבות פניית הלשכות המקצועיות - **לשכת רו"ח בישראל ולשכת יועצי המס בישראל**, דחתה רשות המסים את מועד הגשת הדוח השנתי 2007 ליחידים המגישים דוחות שלא מבוססים על מערכת חשבונות מלאה לפי שיטת החשבונאות הכפולה- עד ליום 29.5.08.

◆ בנוסף, בהתאם להודעת רשות המסים, להלן מועדי ארכות להגשת דוחות 2007:

ארכות למייצג לא משדר

א. חברות ומלכ"רים: מייצג אשר יגיש עד 31.7.08 לפחות 30% מכלל דוחות החברות הפעילות הרשומות על שמו במרשם המייצגים, יקבל ארכה ליתרת דוחות החברות עד ליום 30.11.08.

מייצג אשר עמד במכסה האמורה ויגיש עד ליום 30.11.08 לפחות 65% מכלל דוחות החברות, יקבל ארכה ליתרת דוחות החברות עד 29.1.09.

ב. יחידים: מייצג אשר יגיש עד 30.6.08 לפחות 45% מכלל דוחות היחידים, יקבל ארכה ליתרת הדוחות של לקוחותיו היחידים עד- 31.7.08.

מייצג אשר עמד במכסה האמורה ויגיש עד 31.7.08 לפחות 80% מכלל דוחות היחידים, יקבל ארכה נוספת עד 31.8.08.

נודה לחוות דעתכם לגבי שינוי הפורמט של עיתון מס פקס למייל : masfax@bezeqint.net

◆ עקב יום הזיכרון ויום העצמאות, הגיליון הבא (מס' 452) יפורסם ביום 15.5.08

מיום (1.7.2003 ואילך), אלא אם כן נרכשו מקרוב או מתושב חוץ.
 יחד עם זאת הותרה הפחתת מוניטין, שנרכשו מקרוב או מתושב חוץ, אם הוכח להנחת דעתו של פקיד השומה "שהרכישה היתה חיונית לצורך ייצור ההכנסה ונעשתה בתום לב ומטעמים עסקיים בלבד".

◆ השאלה העולה הינה זו:
 האם המקרים (המועטים), מהם כלל המחוקק סייגים להפעלת הסנקציות, הינם בחזקת היוצא מן הכלל המעיד על הכלל, או שמא ניתן לראות בהם ביטוי לרצונו הכן של המחוקק להימנע מענישה סביבתית, שלא לצורך?

◆ שאלה זו, שבעבר היתה זוכה מן הסתם למשיכת כתפיים ולחיוך מריר מצדו של הנשאל, קשורה בטבורה בנושא העקרוני של פרשנות דיני המס.

◆ בין היתר, נוכל להזכיר את החלטות בית המשפט העליון בעניין **ורה דבורה שכטר** (ע"א 5359/92), בעניין **אינטרבילדינג חברה לבנין בע"מ** (ע"א 1527/97) ובעניין **רון קלס ואחרים** (ע"א 900/01), שבכולן נקבעה הלכה חדשה, שאיננה עולה בקנה אחד, לכאורה, עם לשון החוק, כדי להימנע מעוות מס.

זאת ועוד, יש הסבורים, כי החלטתו של הנשיא לשעבר, השופט אהרון ברק, בעניין **מ.ל. השקעות ופיתוח בע"מ** (ע"א 4271/00), מהווה אבן דרך בפרשנות דיני המס.

באותו מקרה קבע בית המשפט (בין היתר), כי יש להתיר ניכוי הוצאות ריבית ריאלית, לצרכי חישוב השבח מממוש מקרקעין, גם אם מדובר בתקופה שקדמה לתיקון החוק (הכוונה לסעיף 39א. לחוק מיסוי המקרקעין) ובלשונו של הנשיא לשעבר "תיקון זה משקף את המצב המשפטי הנכון והראוי בסוגיה, שיש בו כדי להטיל מס על השבח האמיתי ולהגשים הרמוניה עם דיני מיסוי רווח הון. תיקון זה איננו משנה את המצב המשפטי הנכון שקדם לו, אלא משקף אותו".

◆ צא ולמד, כי לבעל השליטה המוכן להשקיע משאבים ולהלחם על האמת הכלכלית שלו (המאבק עלול להיות יקר וממושך), יש סיכוי בלתי מבוטל לנצח במערכה.

◆ אנו קוראים לבכירי רשות המסים בישראל לראות את הנולד ולהימנע מהטלת סנקציות שרירותיות, על כלל בעלי השליטה בישראל, רק משום שהחוק מאפשר זאת לכאורה.

בדיקה מיידית או ענישה סביבתית

מאת: **נדב הכהן, רו"ח**

רוז'נסקי, הליפי, מאירי ושות'

◆ בחוקי המס בכלל ובפקודת מס הכנסה (להלן: "הפקודה") בפרט, לא נפקד מקומן של סנקציות פיסקאליות - ו/או הוראות "אנטי תכנוניות" - שרבות מהן יוחדו לנישומים שהינם בעלי שליטה בתאגידים.

◆ כך, למשל, נכללו בסעיף 18(ב) לפקודה סייגים לניכוי הוצאות, שמשלמת חברה שהיא בשליטתם של לא יותר מחמישה בני אדם, לאחד מחבריה שהוא "בעל שליטה" בה.

◆ בסעיף 9(32) לפקודה נכללו הגבלות בניכוי תשלומים לקופות גמל (כמפורט בסעיף), בגין "בעל שליטה" שהוא "חבר", שמשלמת חברה שהיא בשליטתם של לא יותר מחמישה בני אדם.

◆ בסעיף 10(32) לפקודה נכללו הוראות אחרות, המונעות ניכוי הוצאות בשל פרמיות ששילמה חברה לטובת עצמה, לביטוח חייו של בעל שליטה בה (למעט פרמיות ששולמו לקופת גמל). הוראות דומות מונעות ניכוי פרמיות ששילמה שותפות לטובת עצמה, לביטוח חייו של שותף בשותפות, כשיש למבוטח 10% לפחות מהון השותפות או מהזכות לרווחיה.

◆ הוראות אלו (והוראות נוספות, שלא פורטו ברשימה זו) הינן לכאורה גורפות, ואינן מותירות מקום לשיקול דעת.

◆ במקרים אחרים (ומועטים) נכללו בפקודה (או בתקנות המס) הוראות "אנטי-תכנוניות", המותירות לנישום פתח לשכנע את פקיד השומה להימנע מהפעלתן, בתוקף הנסיבות.

◆ נוכל לציין, בהקשר זה, את הוראת המעבר שנכללה בתיקון 132 לפקודה, שמכוחה ניתן היה לשכנע את פקיד השומה (להנחת דעתו), כי מחירו המקורי של נייר ערך, אשר נרכש מ"קרוב" או מ"בעל שליטה" בתקופה שבין 12.6.2002 לבין 31.12.2002 יכול להיות גבוה ממחיר הבורסה שלו, בתאריך הרלוונטי.

◆ תקדים נוסף נוכל למצוא בתקנות מס הכנסה (שיעור פחת למוניטין), התשס"ג-2003. בתקנות אלו הותר ניכוי פחת בשל מוניטין ששולם בעדם, בשיעור של 10% ממחיר המקורי (לגבי מוניטין שנרכשו

האיזון, מופיע הדיבור "הצדדים". אין חולק, כי המערערת איננה צד להסכם. ועוד, לא מוזכר בהסכם זה, כי החברות החדשות שיוקמו הם שישאו בחיוב תשלומי האיזון. אדרבא, קריאת ההסכם מעלה את ההפך, כלומר, כי הצדדים להסכם הם בעלי הזכויות והחובות בקשר להסכם לרבות בקשר לתשלומי האיזון ככל שיקבעו. החברות לעומת זאת טפלות לעניין.

◆ עפ"י ביהמ"ש, יותר מכך, גם לו לשון פסק הבוררות, הייתה יוצרת חבות למערערת, הרי שלשון פסק הבוררות, יכולה להוות הסבר רק אם חבות זו באה לידי ביטוי בספרי המערערת ובמועד יצירת החבות. בהעדר ביטוי לכך בספרי המערערת, על פי הכללים החשבונאיים המקובלים, לרבות במועד בו החבות נוצרה, נוצרת סתירה. אם אכן החבות לשלם תשלומי איזון כרוכה היא בנכסי השותפות שהועברו למערערת, הרי שהיה מקום לתת לכך ביטוי נאות בדו"חותיה עם מתן פסק הבוררות או לא במועד העברת הנכסים. ככל שאין לכך ביטוי או לא הוכח על ידה, כי נתנה לכך ביטוי, הרי שלכאורה המערערת לא ראתה בתשלומי האיזון חוב שלה, והביעה היא בכך עמדה, כי אין היא החבה בתשלומי האיזון במועד זה.

◆ ביהמ"ש אינו מבדיל, לאור הלכת משה סמי, בין הקניית הסמכות לפקיד השומה כאשר מופיעה הקניית הסמכות בהטיית לשון שלילית "לא השתמש..." בסעיף 152(ג) לפקודה, לבין הקניית סמכות בהטיית לשון חיובית "פקיד השומה רשא..." בסעיף 145(א)(2) לפקודה. קביעת המשיב בשני אילו, על פי הלכת סמי צריכה שתצא מרשות המשיב בתוך המועד. משמעות הדברים היא, סיום הפעלת הסמכות על ידי פקיד השומה הן לעניין שלב א' והן לעניין שלב ב', הנו כאשר פקיד השומה פועל להביא לידיעת מושא העניין, הנישום, את שנעשה או הוחלט בעניינו. משכך, לגבי שנת 1996, הואיל והשומות בשלב א' יצאו לאחר תום שלוש השנים הנקובות בסעיף 145(א)(2), לפקודה קבע כב' השופט כי בכפוף להחלטה בדיון נוסף בעליון בעניין סמי משה, הרי שהשומה לאותה שנה התיישנה.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה ברובו, למעט לגבי שנת 1996 לגביה נקבע כי יש לחכות להחלטת העליון בעניין התחולה למפרע של פס"ד סמי משה.

ניתן ביום: 17.4.08.

ב"כ המערערת: עו"ד א. גרא.

ב"כ המשיב: עו"ד א. סמרה.

התיישנות שומה בשלב א'
עמ"ה 1040/02 חברת רקורד סי.אי בע"מ נ'
פקיד שומה תל אביב 3

◆ המערערת, הינה בשליטת מר יצחק אפק (להלן: "אפק"). אפק היה שותף בשותפות בלתי רשומה (להלן: "שותפות"), עם שני שותפים (להלן: "כהן"). השותפות חדלה מלפעול ביום 30.11.92. בין השותפים הוסכם על פירוק השותפות וחלוקתה בעין לשני עסקים נפרדים שינוהלו במסגרת שתי חברות בע"מ. כן הוסכם, כי באין אפשרות לחלוקה שווה בעין, יבוצעו תשלומי איזון. לאחר בורות חויב אפק לשלם לכהן תשלומי איזון בסך 712,810 ₪. פסק הבוררות נדון בבית המשפט המחוזי, ולאחר מכן בבית המשפט העליון בהליך ערעור במסגרת ניסיון של אפק להביא לביטול פסק הבורר.

דמי האיזון שולמו רק כעבור כמה שנים מאז מתן פסק הבוררות וזאת במסגרת הסכם פשרה משנת 2000 בין הצדדים במסגרת הליכי הוצ"פ.

המערערת דרשה 80% מתשלומי האיזון כהוצאה שוטפת בדוחות שלה לשנת 1999.

◆ המערערת טוענת, כי תשלום ההוצאות, תשלומי האיזון וההוצאות המשפטיות הקשורות, הנו "חלק אינטגרלי מפעילותה של המערערת וממהלך עסקיה", וזאת על מנת לאפשר לה להמשיך ולהפיק הכנסות מתחום הפעילות שהועבר אליה. תשלומי האיזון שנקבעו היו כולם לטובת פעילותה העסקית של המערערת. אין המדובר בחיובים אישיים של אפק בעל המניות במערערת. המערערת נדרשה בתשלומי איזון בגין תוספת מלאי ונכסים ומכאן גם "ההצדק העסקי-כלכלי" לביצוע התשלום על ידי המערערת, שאלה הועברו אותם מלאי ונכסים ולא לידי אפק.

◆ עמדת המשיב עמדת המשיב נאחזת בצדדים הפורמאליים להליך הבוררות שהיו בעלי המניות בשתי החברות הנפרדות, מר אפק בעל מניות המערערת, ומר כהן, בעל מניות החברה האחרת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב, כב' השופט מ' אלטוביה:

◆ ביהמ"ש בוחן בפסק הדין שני דברים עיקריים. הראשון הוא את הסכם הפירוק של השותפות, מי היו הצדדים להסכם ומי שילם את כספי האיזון בפועל, ואילו השני הוא את צורת הרישום החשבונאי של המערערת לאורך השנים.

◆ הסכם פירוק השותפות נעשה בין השותפים בשם הם כיחידים, מר אפק ומר כהן. הם הצדדים להסכם שהסכימו ביניהם על עניינים שונים בקשר ל"פירוק השותפות". בסעיף 4 להסכם בו מוסכם, בין היתר, עניין תשלומי

סעיף 104 – העברת נכס לחברה כנגד שטר הון
ה"פ 1413/05 א. נווה ושות' משרד עו"ד נ' רשות המסים

זאת המשיב אישר כי עצם האיחור בדיווח לא היווה סיבה שלא לקבל את הדיווח. אין מחלוקת, כי בסופו של דבר המשיב שלח הודעה בדבר אי מתן האישור רק בשנת 2005, והמשיב לא נתן לכך טעם ברור, אך אין למבקשים, שלא עמדו כאמור בדרישות הדיווח הן לעניין המועד והן לעניין תוכן ההצהרה הנדרשת, זכות לבוא בטענות לעניין התנהלות פסולה של המשיב.

◆ לגופו של עניין, באשר לשאלה האם הנפקת שטר הון הינה מספקת לצורך ביצוע עסקה לפי סעי' 104א', המשיב בדק את מהותו של שטר ההון במקרה הנוכחי לאור זכותו של המבקש לקבל על פיו סכום של 800,000 ₪, וקבע, כי זכות זו אינה נופלת לגדר אחת הזכויות הספציפיות המפורטות בסעיף 103 לפקודה המגדיר את המונח "זכות בחבר בני אדם", ואין בה גם משום זכות אחרת בחבר, אלא אך זכות לקבלת כספים. ביהמ"ש סבור, כי על מנת שיחול הפטור הקבוע בסעיף 104א לפקודה, אין צורך כי העברת הנכס תיעשה דווקא בדרך של הקצאת מניות בתמורה להעברה, ושטר הון מהווה "זכות בחבר". העובדה כי שטר ההון מקנה בנוסף לכך זכות לקבלת 800,000 ₪, אינה מוציאה אותו מהגדרה של "זכות בחבר בני אדם". אך לעניין טענת המשיב, כי התקבלה תמורה הנוספת על קבלת זכות בחברה (בדמות סך של 800,000 ₪), הרי שהעובדה כי לשטר ההון לא נקבע מועד פירעון, אינה רלוונטית כאשר המבקש הוא בעל שליטה יחיד בחברה, ויכול לקבוע מועד זה בכל עת שיחפוץ בכך, ואין הכרח ששטר ההון ישמש כאופציה להמרת מניות בחברה דווקא, ועל כן, מדובר בתמורה הנוספת על ההקצאה.

◆ לעניין תיקון הסכם המכירה על ידי המבקשים, כך ששווי הזכות המועברת יהיה השווי בעת רכישתם ולא שווי השוק, אין בתיקון כדי לבטל את אותה תוספת של אפשרות פרעון השטר בסכום של 800,000 ₪ כאמור לעיל. התיקון להסכם לא ביטל בדרך כלשהי את שטר ההון אשר עומד בפני עצמו ואיננו קשור על פי נוסחו בהעברת הנכס מהמבקש למבקשת. בנוסף, אין גם כל מקום לבקשה החלופית להורות כי קמה למבקשים הזכות לבטל את העסקה ולהשיב את המצב לקדמותו, שכן סעד זה אינו מצוי בסמכותו של ביהמ"ש במסגרת התביעה שהוגשה בהמרצת פתיחה.

התוצאה:

◆ הבקשה נדחתה.

ניתן ביום: 07.04.08.

◆ בסוף שנת 2000 ביקש עורך דין לעשות שימוש בהוראות הפקודה הדנות ב"שינוי מבנה ומיזוג" וב"העברת נכסים תמורת מניות", ולהעביר נכס מקרקעין ממנו לחברה בשליטתו המלאה ללא מס, וזאת כנגד הנפקת שטר הון ללא מועד פירעון בסך של 800,000 ₪ (ולא בתמורה להקצאת מניות). דיווח על העסקה נמסר לרשויות מס שבח, בו נאמר כי ההעברה תהיה פטורה ממיסי מקרקעין, מלבד תשלום של 0.5% מס רכישה. ממועד הדיווח המתינו המבקשים לקבלת אישור המשיב, על מנת לקבל אישורים להעברת הנכס בלשכת רישום המקרקעין. כעבור שנתיים, התקבלה תגובת המשיב בה נאמר כי עמידה בתנאי סעיף 4 לפקודה תיבדק בשלב קביעת השומה. בשנת 2005 הודיע המשיב, כי אין הוא מאשר את העברת הזכויות, שכן העברת הזכויות יכולה לעמוד בתנאי סעיף 104א רק על דרך של הקצאת מניות בתמורה להעברת הנכס. לאור כך, חויבו המבקשים לשלם מס שבח בסך 430,000 ₪.

◆ **לטענת המשיב**, אין לראות בהנפקת שטרי הון כעומדת בתנאי סעיף 104א השווי אשר נקבע היה צריך להיות על פי שווי הרכישה בידי המוכר ולא שווי שוק למועד העברה. הדרך שבה נעשתה העסקה בפועל, מביאה לתוצאה לפיה חלק נכבד מרווח ההון אשר נוצר למבקשים איננו ממוסה ולא ימוסה בעתיד, בניגוד לתכליתו של סעיף 104א. העסקה הביאה לחסכון במס ונתנה למבקש אפשרות לקבל תמורה במזומן בגין הנכס שהועבר.

◆ **לטענת המבקשים**, זכויות המבקש נותרו בדיוק כפי שהיו גם לאחר העברת הזכויות. לא בוצע כל שינוי כלכלי בזכויות המבקשים כאשר היחס בין שווי השוק לפני העברה ולאחר ההעברה נותר בדיוק כפי שהיה. שטרי ההון עצמם עומדים בדרישות סעיף 104 לפקודה. על מנת לאפשר את העסקה קיבלו המבקשים החלטה לתקן את הסכם המכר, כך ששווי הזכות המועברת יהיה השווי בעת רכישתם ולא שווי השוק, ולמרות זאת סירב המשיב להוציא את האישור.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – כב' הש' ז. קרת:

◆ אין די בדיווח למשרדי מיסוי מקרקעין על מנת שניתן יהיה לראות במועד דיווח זה, כעמידה בדרישות הפקודה לצורך קבלת הפטור על פי סעיף 104א, אשר דיווח לגביו נדרש בתוך 30 ממועד העברת הנכס. יחד עם

ביטול שומת מס רכישה וע 8053/07 עמית נ' מנהל מס רכישה

שדרש ממי שחייב בתשלום המס מסירת הצהרה ולא נענה. שומה שהוצאה על ידי המנהל ללא דרישה מוקדמת למסירת הצהרה בטלה. יחד עם זאת, המשיב יכול להוציא שומה חדשה לאחר בקשת הצהרה (ראה פרופ' הדרי: מיסוי מקרקעין כרך ג' מהד' שניה ס' 15.57 בעמ' 209). על אף ביטולה של עסקת מכר הדירה על פי ההסכם מה- 3/3/95 שלגביה הוגשה הצהרה, ערך המשיב בטעות שומה לגביה ואף נקט בהליכי גביה נגד העורר. משהתבררה הטעות הביע המשיב התנצלות על עוגמת הנפש שנגרמה לעוררים. המשיב חזר על טעותו בשגרו לעוררים דרישה למתן הצהרה המתייחסת לרכישת הדירה לפי ההסכם מה- 3/3/95 שבוטלה ב- 13/8/96 במקום לרכישת הדירה מה- 1/1/95. בהחלטת המשיב מה- 16/2/06, בהשגת עוררים מה- 24/2/05 הוחלט לבטל את החיוב בשומה לגבי המכר שבוטל נשוא ההסכם מה- 3/3/95, ולהוציא דרישה להצהרה על פי סעיף 82 לחוק לגבי פעולת הרכישה מיום 18/12/94. סביר להניח, כי הכוונה לעסקת הרכישה לפי ההסכם מה- 1/1/95 שנותרה עסקת המכר היחידה של החברה עם העוררים, שלגביה לא הוגש תצהיר, ועל פי סעיף 82 לחוק, היה צורך בדרישה מוקדמת להגשת תצהיר לפני עריכת השומה. על כל פנים, הדרישה להצהרה שהוצאה לעוררים ב- 2/4/06 התייחסה בטעות לרכישת הדירה על פי החוזה מה- 3/3/95. במקרה דנן, לא הוכחה הוצאת דרישה מוקדמת להגשת הצהרה לגבי עסקת המכר על פי החוזה מה- 1/1/95, כך שאין מנוס אלא לבטל את השומה שהוצאה לעוררים. באשר לטענת ההתיישנות שהעלה ב"כ העוררים קבעה הוועדה, כי מרוץ תקופת ההתיישנות מתחיל מיום שהתגלה למשיב אירוע המס. באי הגשת הצהרה כמצוות החוק, העלימו העוררים את עובדת רכישת הזכויות בדירה על פי ההסכם מה- 1/1/95. המסקנה היא, כי מיום שנולדה עילת המס כשנדע למשיב על אירוע המס, טרם חלפה תקופת ההתיישנות.

◆ התוצאה

הערר התקבל והשומה בוטלה. כמו כן, חוייב המשיב בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 5,000 ש"ח.

ניתן ביום: 10.4.08.

ב"כ העוררים: עו"ד א. כספי.

ב"כ המשיב: פרק' מחוז חיפה – אזרחי.

◆ ב- 1/1/95 נכרת הסכם מכר בין העוררים לבין חברה קבלנית (להלן: "החברה") לפיו מכרה החברה לעוררים דירה בבניין מגורים שהיא עמדה לבנות. על מכירה זו לא הוגש למשיב תצהיר. ב- 3/3/95 נכרת הסכם נוסף בין העוררים לבין החברה למכירת דירה נוספת הנמצאת גם היא באותו בניין. ב- 9/3/95 הוגשה למשיב הצהרה על מכירה זו. ב- 16/4/96 הודיעה החברה לעוררים על ביטול ההסכם שנכרת ב- 3/3/95 בשל אי עמידתם בהתחייבויותיהם החוזיות והוסיפה, כי הכספים ששולמו על פי ההסכם זה יזקפו לזכות חובם על פי ההסכם מה- 1/1/95 שאותו אין החברה מבטלת. ב- 8/7/96 הוגש למשיב תצהיר על ביטול המכירה לפי ההסכם מה- 3/3/95. ב- 18/8/96 אישר המשיב את ביטול העסקה על פי ההסכם מה- 3/3/95. הסכם המכירה מה- 1/1/95 לא בוטל והמחלוקת נסבה בחיובם של העוררים בתשלום מס רכישה בגין עסקה זו. בין העוררים כתובעים לבין החברה ובנק לאומי למשכנתאות בע"מ, הנתבעים, התקיימו הליכים משפטיים אשר הסתיימו בהסכם פשרה.

**ועדת ערר (חיפה) – כב' הנשיא (בדימוס)
מ. סלוצקי, ג. יחזקאלי-גולן, רו"ח,
א. שניאור עו"ד:**

◆ בהסכם הפשרה הוקנה לכונסי הנכסים שיקול דעת בלעדי למכור את זכויותיהם של העוררים בדירה שרכשו על פי ההסכם מה- 1/1/95. המכירה נועדה לפירעון חובם של העוררים והיה אם תיוותר יתרה, היא תועבר לכיסוי חובם של העוררים לבנק. הדירה נמכרה במחיר של \$ 310,000, שלא הותיר יתרה כלשהיא על פי ההסכם הפשרה. סעיף 9 לחוק מיסוי מקרקעין (שבח מכירה ורכישה תשכ"ג-1963) (להלן: "החוק") קובע, כי במכירת זכות במקרקעין יהא הרוכש חייב במס רכישת מקרקעין. הסכם מחייב לרכישת דירה מהווה מכירה על פי הגדרתה בסעיף 1 לחוק. יום המכירה הוא יום כריתת הסכם המכר. לפי סעיף 73(ג) לחוק, על רוכש הזכות במקרקעין למסור למשיב לפי בחירתו הצהרה תוך 30 יום מיום הרכישה שבה יפרט את הזכות שרכש ואת התמורה בעדה או שומה עצמית תוך 50 יום מיום הרכישה שבה יפרט את הזכות שרכש, את התמורה בעדה ואת סכום מס הרכישה המגיע ודרך חישובו. כשלא ניתנה הצהרה כאמור, מוסמך המשיב לפי סעיף 82 לחוק לערוך שומה לפי מיטב השפיטה, לאחר

לידיעת הזכאים לדיבידנד

כונס הנכסים הרשמי יצא במבצע המכונה **פרויקט ד.ש.ן** מבצע לאיתור הזכאים לכספי דיבידנד שלא נדרש. המדובר בכספים שנצברו משך השנים בחשבון מיוחד המתנהל אצל הכונס הרשמי, אליו מופקדים כספי דיבידנד, שלא נדרשו על ידי נושים, הזכאים להם בתיקי פשיטות רגל ופירוקי חברות המתנהלים באגף. רשימת הזכאים לכספים תפורסם באתר האפוטרופוס הכללי. המבצע יימשך במשך כשנה (**החל מתאריך 1.5.2008**) וכספי דיבידנד שהזכאים להם לא יאותרו בתוך תקופה זו יועברו למחלקות הגילוי במחוזות האגף לנקיטת פעולות גילוי וניהול הכספים בהתאם לחוק האפוטרופוס הכללי. [קישור לפרויקט ד.ש.ן.](#)

"מבול רו"ח" באילת

עפ"י הודעת לשכת רואי החשבון, כ- 7000 **רואי חשבון** ובני משפחותיהם צפויים להשתתף **בכנס אילת ה- 26** של לשכת רואי חשבון שיתפצל לשני מועדים: 5 - 1 ביוני וה- 10-6 ביולי. הכנס מתפצל לשני מועדים בשל ריבוי המשתתפים שישתכנו ב- 12 בתי מלון ויגיעו ברכבת אווירית של 28 טיסות מנתב"ג ושדה דב. מושב הפתיחה יארח בין היתר את **ראובן שיף** נשיא לשכת רואי חשבון, **יהודה נסרדישי** מנהל רשות המסים, **אסתר דומיניסיני** מנכ"ל הביטוח הלאומי, **יורי גיא רון** נשיא לשכת עורכי דין, **ומאיר לוי** ראש עיריית אילת. בכנס תתארח גם סגנית נשיא בית המשפט המחוזי בת"א השופטת **ברכה אופיר תום** שתרצה על תכנוני מס בראי הפסיקה. בין שאר האטרקציות שמציע הכנס, יתקיימו כ- 12 מושבים מקצועיים בהשתתפות מנהלי רשות המסים, ביטוח לאומי, רשות ני"ע ועשרות רו"ח בכירים.

חוו"ד-ניכוי הוצאות רכב תאגיד

לאור פניות ללשכת רואי החשבון, בעניין הודעת היועמ"ש לרשות המסים בנושא ניכוי הוצאות רכב שרכש תאגיד ונרשם על שם אחר במרשם רשות הרישוי, דן הוועד המרכזי בסוגיה ואישר פנייה לקבלת חוות דעת - [חוות הדעת של עו"ד ד"ר משה שקל.](#)

30 חודשי מאסר במקום 6

נפתלי כהן, בעל מניות ומנהל פעיל ביחד עם אחרים **בחברת הוד השלום בע"מ**, הודה והורשע במסגרת עסקת טיעון בעבירות המיוחסות לו בכתיב האישום, של ניכוי מס תשומות בסך כולל של 6,113,786 ₪. בית משפט השלום בחדרה גזר עליו 6 חודשי מאסר שירצה בעבודות שירות, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי בסך 200,000 ₪. בערעור שהגישה המדינה על קולת העונש, באמצעות עו"ד **מרים סגל** (מנהלת מחלקה מחוז צפון מכס ומ"עמ) ועו"ד **רחל גור אריה** (פרקליטות מחוז (מסוי וכלכלה) ת"א, מנהלת מחלקה מחוזית, קיבל **ביהמ"ש המחוזי בחיפה**, בפני הרכב ברשותו של **כב' הש' שפירא**, את הערעור על גזר הדין של בימ"ש השלום וגזר על המש"ב **30 חודשי מאסר בפועל !!!**, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 400,000 ₪. (ע.פ. 3099/08).

ברח ונעצר עד תום ההליכים

לבקשת **מחלקת חקירות מע"מ ומכס חיפה**, עו"ד **קרון שקד**, הורה ביום 16.4.08 **בית משפט השלום בכפר סבא**, **כב' הש' רחל קרלינסקי**, לעצור עד תום ההליכים את **לאוניד קורן**, תושב כפר סבא. נגד לאוניד קורן נפתחה בשנת 2005 חקירה בחשד להפצה וקיזוז של חשבוניות מס פיקטיביות בסכום של כ- **10 מיליון ש"ח**. בחודש מרץ 2006, במהלך דיונים שהתקיימו בבימ"ש שלום בכפר סבא, הוציא החשוד במרמה, דרכון חדש ואף הצליח לצאת בעזרתו מספר פעמים מהארץ. עד שבקרית ערנית של משטרת הגבולות חשדה והתקשרה לנציג מחלקת חקירות מע"מ בחיפה ובפעולה זריזה, הורד לאוניד קורן מהמטוס ונעצר. בספטמבר 2007 הותר לקורן לצאת מהארץ לצרכי עבודה, אולם, החשוד לא שב לארץ בתירוצים שונים. בימים אלה חזר החשוד לארץ ורשות המסים הגישה בקשה למעצר עד תום ההליכים, בשל הפרות חוזרות ונשנות של תנאי השחרור בערובה ושיבוש הליכי משפט.

מס פקס מערכת ושיווק: **דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1**
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416-03 פקס. 03-6953991

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / יסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733 (למקרים דחופים: 054-4492973) פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת ניליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.